

κτισα, γηλωτὶς αὐτὸν
 μίζεται ποιεῖν τοῖς τε ἑα-
 λακόσιν. αὐτοῖς, τοῖς τε ἐ-
 πιθυμήσιν ἀλῶναι. καὶ
 καθάπερ ἐν αἰμάρᾳ καὶ
 βορβόρῳ ὡς ἐγκαλινδύ-
 μάνη ἥδεται καὶ τευφᾶ,
 καὶ κάνθαροι κάτερι συ-
 νεχῶς αὐελίτοντες. οὕτω
 δὴ καὶ οἱ τῇ φιλαργείᾳ
 ἀλόντες τῶν ζώων τάτων
 εἰσὶν ἀθλιώτεροι. καὶ γὰρ
 μεῖζον οὐ ἐνταῦθα βδελυ-
 γμία, καὶ ὁ βόρβορος θυ-
 σωδέσερ. ἐν Δικαιοί-
 οντες γὰρ τῷ πάθῃ πολὺ^λ
 νομίζοντες ἡδονὴν
 καρωτῶσθαι· ὅπερ ὃ τῆς Φύ-
 σεως τῷ πείγματός ἐστιν,
 αἷλα τῆς νοσήσοντος Δικαιοί-
 ας. τῷτο δὲ τῆς ἀλογίας
 καίνων χεῖρον. ὡσπεροῦ
 δὴ τῷ βορβόρῳ καὶ τῷ οὐ-
 πέρ, ὃ βορβόρῳ οὐ τῷ οὐ-
 πέρ, τὸ αἴπον, αἷλα τῆς
 ἀλογίας τῶν ἐμπεπλωκό-
 των ζώων. οὕτω καὶ δὴ
 τῶν αὐθεώπων λογίζεται.

eostamen p̄stare censetur
 tū ab ipsis captis, tū à cu-
 pientib. capi. atq; ut in
 cloaca & cænosus cū vo-
 luptate & deliciis volu-
 tatur, aut scarabæi in
 stercore cōtinenter ver-
 santur: ita etiam auari-
 tia capti istis animanti-
 bus sunt miseriores. E-
 tenim maior hæc est fæ-
 ditas, & cænū grauius o-
 lens. nam dū perturbatio-
 ni immorantur, magnū
 inde se voluptatis fructū
 reportare putant: q; nō ad
 re naturā, sed ad ægro-
 tantē animum referen-
 dū est, eaq; ex parte illis
 ratione destitutis sunt de-
 teriores. Quemadmodū
 igitur in cæno ac sterco-
 re, nō cænū ac stercus in
 causa est, sed rationis pe-
 nuria immergebit sese
 animantium: sic etiā de
 homine ratiocinare.

F Ecqua